

Sluiten van het levensboek

Welkom!

Wij heten u van harte welkom in deze dienst, waarin we iemand die in ons midden actief en geliefd was, willen gedenken.

Net als een geboorte is ook het sterven van een mens een mysterie. We kunnen nauwelijks bevatten dat iemand nu écht verdwenen is. En dat dit afscheid onherroepelijk is. Nooit meer... Ieder mens geeft op een unieke, eigen manier vorm en inhoud aan zijn leven. Wij geloven dat ieder mens bijdraagt aan het proces dat wij 'schepping' noemen. Bij een overlijden zien we daarop met dankbaarheid, mildheid en verdriet terug.

Afscheid als geloofsgemeenschap

De crematie of begrafenis is bij Het Apostolisch Genootschap een privé-gebeuren. Wel leidt de voorganger – op verzoek van de familie – de uitvaart vaak en zijn er gemeenteleden aanwezig. Op de zondag voor of na de uitvaart nemen we ook in de geloofsgemeenschap afscheid van iemand uit onze kring die gestorven is. Wij noemen dit 'het sluiten van het levensboek'. Daarbij vergelijken we het leven met een boek, waaraan iedere dag een

Het Apostolisch Genootschap

in liefde werken aan een *menswaardige* wereld

bladzijde wordt toegevoegd. Als iemand is overleden, wordt dit levensboek gesloten: er kan niets meer in worden opgeschreven of uitgewist. Maar wat in liefde is gedaan, blijft van waarde.

Sluiten van het levensboek

Het sluiten van het levensboek is een van de vier rituelen waarin wij wezenlijke gebeurtenissen van het leven symbolisch verbinden met het mysterie van de schepping. In dit ritueel willen we woorden proberen te vinden voor het onbevattelijke van dit afscheid, vertellen wie de overledene in ons midden was en hoe hij of zij het mens-zijn inhoud en vorm gaf. Ook willen we aangeven dat we als gemeenschap in liefdevolle verbondenheid verder willen gaan.

Op een gepast moment overdenkt de voorganger het leven van de overledene. Wie was hij of zij als mens? Wat

kwam er op zijn levenspad? Wat heeft hij betekend voor anderen, voor de samenleving en voor de gemeenschap? Andersom verwoordt de voorganger ook de gevoelens van de gemeenschap: waaraan denken we als we de overledene voor de geest halen? Hoe geven we ons eigen verdriet een plaats?

Hierna sluiten we het levensboek symbolisch. De aanwezigen gaan daarbij staan. Als de voorganger de volledige naam van de overledene noemt met de plaatsen en data waar(op) hij of zij is geboren en overleden, omvatten we het hele leven en de waarde van deze mens.

De gemeenschap bekrachtigt dit ritueel met een hardop uitgesproken 'Amen'. In een kort moment van stilte kan ieder voor zich afscheid nemen van de overledene.

